

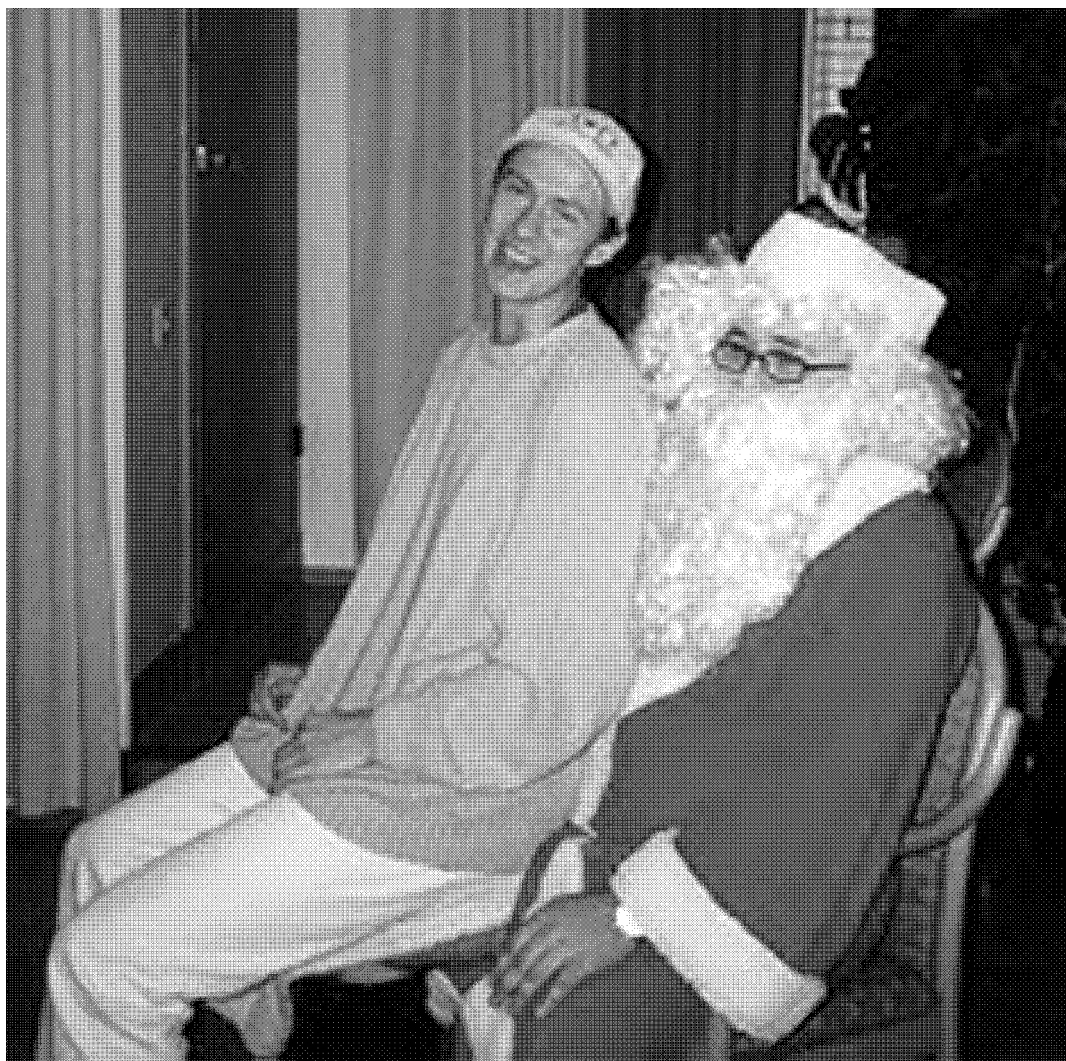
t a l v i

NiBBle

Tampereen TietoTeekkarikillan julkaisu

3/1998

Julutulee...

...oletko valmis?

Sisällys

Päärustus	3
PJ:n viimeinen voitelu	4
Talvellakin tapahtuu	5
Hallitus vaihtuu	6
Erään pienen fuksityön excu-tarina	8
Joulu Mikontalossa	18
TiTe MegaZonessa	20
TKO-äly 10 vuotta	21
Muinaiset legendat kertovat	22

Nibble 3/1998

Tampereen TietoTeekkarikillan virallinen julkaisu

JULKAISIJA

Tampereen TietoTeekkarien Tuki ry.

TOIMITTAJA

Tampereen TietoTeekkarikilta

PÄÄTOIMITTAJA

Ville Vehviläinen

Tampereen TietoTeekkarikilta

Tampereen teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan alayhdistys

POSTIOSOITE

HB 106
PL 553
33101 TAMPERE
FINLAND

KILTAHUONE

Hermia III (Hermitec)
1. krs, HB 106
Hermiankatu 12 C
Hervanta, Tampere

SÄHKÖPOSTI

tite@cs.tut.fi

WORLD WIDE WEB

<http://www.cs.tut.fi/~tite/>

PUHELIN

+358 (3) 365 2701

TELEFAX

+358 (3) 365 3802

Päärustaus

Tämä Nibble tulee epätavallisen pian edellisen jälkeen. Syitä moiseen erikoiseen tapaukseen voi hakea ties mistä, mutta mikäs siinä kun juttuja tuntuu riittävän. Edellisen numeron juttupalkintokin on jo nautittu, ja kuuleman mukaan maistui. Kannattaa siis tarttua näppäimistöön ja antaa sanojen valua.

Tässä numerossa ei ole kuin yksi mainos eikä ensimmäistäkään pitkäveteistä yritysesittelyä. Rankasta excusta on pitkä, kuvin höystetty tarina, ja marraskuussa valittu uusi hallituskin ehtii esittäytyä. Muistakin menneistä tapahtumista on juttuja, ja myös tulevasta on jo jotain ennakkotietoa nähtävillä.

Uusi vuosi tuo tullessaan uudet ihmiset ja uudet kujeet, joista varmasti tulette kuulemaan piakkoin lisää. Stay tuned.

Hyvää joulua ja vuosituhannen toiseksi viimeistä uutta vuotta!

-- Ville,
päätoimittajanne

PJ:N VIIMEINEN VOITELU

Menipäs vuosi nopeasti ja paljon ehti tapahtua. Toivottavasti vuoden 1998 hallitus on saanut jotain hyvää aikaiseksi myös rivijäsenistön mielestä. Itse sanoisin olevani tyytyväinen.

Mutta lyhyestä virsi kaunis. Kiitoksia kuluneesta vuodesta ja onnea seuraavalle. Over and out...

Olli Vistbacka
pj, pian evp

Onneksi olkoon!

Arvoisa pian-entinen puheenjohtajamme, herra Olli Marcus Vistbacka, on saanut osakseen kunnian tulla valituksi Tampereen teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan hallituksen teekkarivastaavaksi. Näin sitä uraputki etenee.

Sydämellisimmät onnittelut!

TietoTeekkarikillan hallitus 1998

Tapahtumia on tiedossa taas koko joukko. Seuraa killan ilmoitustaulua ja [www-sivuja](http://www.sivuja) saadaksesi uusimmat tiedot.

11.1. Koulua alkaa

Kaikki uutterat opiskelijat palaavat koulun penkille.

13.1. TiTen avajaissauna Teekkarisaunalla

Vuoden ensimmäinen saunailta niin fukseille kuin vanhemmillekin. Tarjolla perinteistä saunajuomaa ja -ruokaa sekä uuden hallituksen sisäänajo.

Star Trek: Insurrection helmikuun alussa

Uusimman Trek-leffan jokin näytös saa lauman tietoteekkareita vieraakseen. Lipunvaraussynergiaa ja yhteiskuljetusta.

13.2. Akateemisen kyykän MM-kilpailut

Cooma-Bussi kiertää Hervantaa, Annalaa ja kyykkäpaikkoja juotavan kera.

Illalla KyykkäBommarit.

1.-5.2. GooM

Vuoden megaristeily starttaa entistäkin uhkeampana - nyt jo neljä vuorokautta. Paikalla Suomen parhaat bändit ja paras yleisö.

TiTeenien taisto maaliskuussa

Turkulaiset saavat vastaansa lauman sodanjanoisia tietoteekkareita Tampereelta ja muilta korkeakoulupaikkakunnilta

TiTen vuosijuhlasitsit huhtikuussa

TiTe täyttää kahdeksan vuotta ja juhlistaa sitä perinteisin menoin. Viimevuotinen onnistui loistavasti, saadaanko parannettua entisestään? Uuden emännän tulikaste.

Hallitus vaihtuu

Marraskuussa valittiin TiTe-killalle uusi hallitus, joka astuu virkaansa vuoden vaihtuessa. Uteliaisuutenne tyydyttämiseksi tässä hieman maistiaisia.

*Puheenjohtaja
Suvi Melakoski
sunnu@cs.tut.fi*

Sunnu on pieni kiltti tyttö, joka näyttää ulkoasunsa puolesta olevan aivan väärässä paikassa miehisten miesten joukossa.

Vähäpätöisempiä luottamustoimiaan Sunnu ei edes muistanut itseään esitellessään. Eipä se ollut tarpeenkaan, koska kukaan kuulijoista ei enää muistanut piitkän listan alkupäässä olleita tärkeimpiä pestejä. Pätevä, sano.

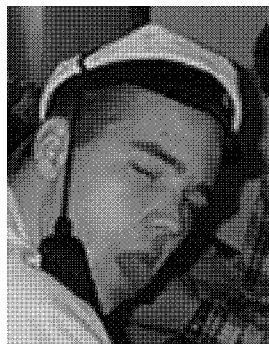
*Emäntä
Heidi Sarpola
h160764@cc.tut.fi*

*Opintovastaava
Johanna Heinonen
jonku@cs.tut.fi*

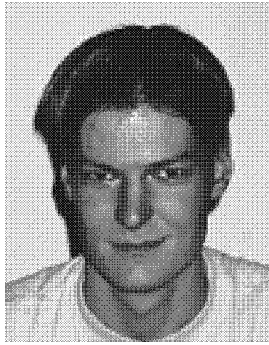
Meidän oma kiltäemäntämme kuolemattomine sanontoineen: "Mikä GooMketo, värjätäkää joku mun hiukset".

Johanna on pestissään jo toista vuotta joten voitte luottaa siihen, että tentit löytyy ja arkisto on järjestyksessä. Se, mistä tentit löytyy ja mikä arkisto on järjestyksessä onkin jo ihan toinen juttu.

*Tapahumavastaava
Petja Venäläinen
petja@cs.tut.fi*

Mikä pitää ääntä ja haisee polttoöljylle?
- Savon Sellun mikrotukihenkilö.

*Sihtööri
Jouni Pimiä
mind@cc.tut.fi*

Jouni on hullu valkeakoskelainen, joka haki hallitukseen ainakin 5 kertaa vuoden sisään. Sinnikkyys palkittiin ja Jounista tehtiin virallinen Sunnun polvella istuja.

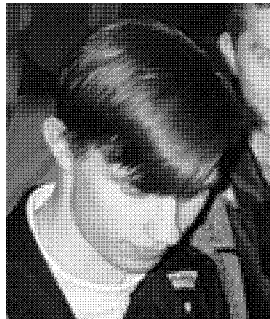

*Ylitutor
Antti Tirilä
atirila@cs.tut.fi*

*Rahastonhoitaja
Sami Kananoja
kananoja@cs.tut.fi*

Sami-sedällä ei ole lausuntojensa takana aivan samanlaista painoarvoa kuin setä Samulilla.

Kontrolli Antilla on, mutta sitä ei ole viimeaikoina tarvittu.

Huvila Cayman-saarilta lienee jo hankittu, sen verran tyytyväisenä mies on viimeaikoina myhäilllyt.

Edes hallituksen muiden jäsenten kova painostus ei saa tätä miestä irkkaamaan säännöllisesti.

*Tiedotusvastaava
Ville Vehviläinen
buddha@cs.tut.fi*

Tämä mies on Jallun erikoistoimittaja - vastuualueenaan lähinnä visualisointi. Julkaisutoiminnassa sensuuri tuntuu olevan hyvinkin tarkkaa, mutta henkilökohtaisella tasolla ulos pääsee kaikki mitä sylki suuhun tuo.

*Isäntä
Hannu Loimo
bane@cc.tut.fi*

Hannun seksuaalisesta suuntautumisesta ei aina voi olla varma: välillä Hane on hemaiseva babe, kohta taas pelkkä kukkakeppimies.

Jukka on hallituksen seniori. Jukalla on hieno auto, jolla hän kuskaa prujuja painoon ja takaisin. Jukka tykkää Jonkusta - heillä huhutaankin olevan jotain suhdetta toisiinsa.

*Prujuvastaava
Jukka Heinonen
h161229@cc.tut.fi*

ETELÄSUOMEN RANKKA

rankka excursio (subst.) yl. maan rajojen ulkopuolelle suuntautuva, kaksi- tai useampipäiväinen yl. päihdekyllästetty □ *excursio*. Ks. ANKARA EXCURSIO

TiTe-kilta on perinteisesti järjestänyt vuodesta 1995 alkaen sittemmin jo kolossaaliset mittasuhteet saaneen reissun. Tämän matkan aikana kierretään Suomen korkeakouluja, alan yrityksiä, panimoita (mikäli suinkin mahdollista), sekä pidetään hauskaa.

Vuosi 1998 ei ollut poikkeus. Tällä kertaa matkamme suuntautui eteläiseen Suomeen: Helsingistä laivalle Tallinnan edustalle, laivalta lappeen Rantaan, josta lopuksi Imatralle.

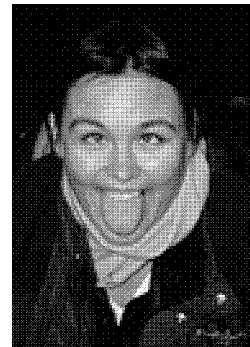
Tässä yksi versio matkan tapahtumista.

Erään pienen fuksitytön excu-tarina

Oli synkkä ja kylmä yö. Jännitin excua hirmuisesti, olin ilmoittautunut matkalle yksin, enkä tiennyt matkatovereistani muuta kuin sähköpostiosoitteet. Nukuin vain hieman yli tunnin. Ja sitten koitti aika lähteä Hermitecille odottelemaan varsinaista lähtöhetkeä.

Saavuttuani koululle, olin iloinen nähdessäni tuttuja kasvoja, vaikka nimiä en tiennytäkään. Olin myös helpottunut kuullessani, ettei kovinkaan moni ollut nukkunut yhtään sen paremmin. Jotkut olivat jopa valvoneet koululla koko yön, jotta ei olisi pelkoa myöhästymisestä.

Ja sitten se alkoi. Bussi saapui Tupsulasta hieman myöhässä, ja eräskin oli vielä jättänyt passinsa kotiin, joten haettuamme sen, olimme noin puoli tuntia myöhässä. Mutta ei se mitään, eiköhän IBM pysy paikoillaan vielä sen aikaa, että me ehdimme siellä vierailemaan.

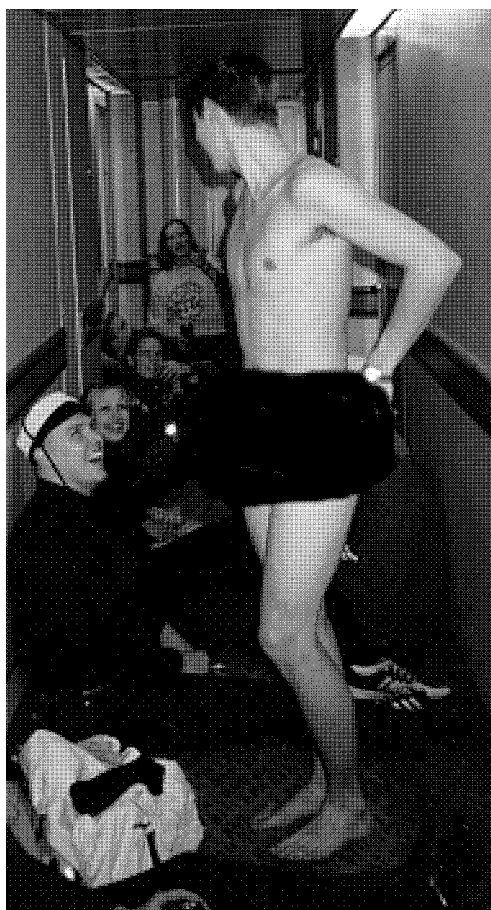

EXCURSIO 18.-21.11.

Ennen exculla käymättömänä, olin yllättynyt että porukka oikeasti aloitti alkoholipitoisten juomien nauttimisen seitsemän aikaan aamulla.

Saavuimme IBM:lle noin kymmenen aikaan, ihan ajoissa. Meille esitetyt puheet olivat järkyttävän pitkiä, ja huonosti nukuttu yö alkoi monella vaatia verojaan. Moni veteli zetaa ihan täysillä.

Lämpimän ruoan jälkeen (kiitos IBM:lle) lähdimme kohti Viking Linen terminaalia, ja tunnelma alkoi virittäytyä mahtaviin mittoihin.

Muinaisille teinivuosille tyypilliseen tapaan laivareissulla istuskeltiin käytävillä tutustuen alkoholin ihmeelliseen maailmaan. Tunnelma oli kertakaikkiaan loistava! Excukaverit vaikuttivat kaikinpuolin mahtavilta tyypeiltä! Ja sitten alkoi tapahtua.

Hieman liikaa viinaa nauttineena nimeltämainitsemaan poikamies aloitti, yleisön suuresta suosiosta ja luvatusista palkkiosta innostuen, strippaamisen, tuon ah niin riettaan ja suomalaisille sopivan ystävienviihdytystempun. Hänen saamansa palkkio (yksi puolen litran tölkki siideriä) tästä kaikkia riemastuttaneesta tempusta oli kuitenkin hänelle liikaa, ja niinpä hän poistui keskuudestamme muutamaksi tunniksi. Mutta ei hätää. Tytöt kyllä tietävät mitä sammuneille miespuolisille ystäville kuuluu tehdä. Niin nytkin. The makeup of a makeup artist teki taas tehtävänsä. Kello oli tähän aikaan jotain kuuden ja kymmenen välillä.

Baarit aukesivat. Siis sinne. Tarja Lunnasta odotellessa menin (kuulemma hyvin vanhaan) halpaan Olenollin pyytäessä kameraa lainaksi. "Saanko ottaa kuvan?" Ja tässä on tulos...

Yöllä kuulin hytistäni, miten kunnollisia "Sonderkommando nach Dachau":ta laulavia hieman tavallista kovaäänisempiä teekkareita törkeästi häirittiin valittamalla metelistä. Jopa laivapoliisi soitettiin paikalle. Höh. Heidän siirryttyään poliisin neuvosta hytittömälle kannelle laulamaan, ajattelin vihdoinkin saavani unta. Mutta sen lisäksi, ettei ole kiva asua konehuoneessa, hyttikaverini tulivat sisään, ja enhän minä oikeastaan mitään unta olisi tarvinnutkaan.

Puoli kahdeksalta aamulla, kämppikseni päättivät paahtaa leipää ja lihapullia leivänpaahtimellaan. Kyllä, he olivat ottaneet leivänpaahtimen mukaan! Ja siinä samassa poliisi ja palokunta olivat ovella, oli kuulemma tullut palohälytys! No, eihän siellä hytissä tietenkään mitään leivänpaahdinta olisi saanut käyttää, ja niin sen käyttö loppuikin heti.

Mister Meikki saapui hyttiin. Purskahdimme valtaisaan nauruun. Raukalla oli meikit ympäri naamaa. Ja niin karu totuus paljastui hänelle. Enää ei ollut mikään ihme, mitä yön aikana vastaan tulleet ihmiset hymyilivät. Peilin kautta koettua havaintoa säesti valtaisa järkytys. Hän vakuutti ettei ole oikeasti mikään transu. Minun kävi häntä hieman sääliksi.

Ollia väsyttää rankan risteily-yön jälkeen ...

... mutta onneksi hyttitoverit sentään ovat vähän pirteämpiä.

Edellisenä iltana oli sovittu, että ne, jotka ovat aamukahdeksalta hereillä, voivat vierailla kapteenin luona komentosillalla. Vain minä ja Lahnis menimme sinne. Kapteeni esitteli ylpeänä laitteistoa ja esitellessään hälytyspöytää, josta heti näkee tarkasti missä kohdassa laivaa palaa, hän kysyi: "Voitteko uskoa, että äsken tuli palohälytys yhdestä hytistä, siellä oli paistettu lihapullia leivänpaahtimella?" Hienoisen hiljaisen hetken jälkeen sanoin, että "niin, se oli meidän hytti". Kapteeni meni hiljaiseksi.

Risteilyn jälkeen on bussissa hieman nuutunut tunnelma.

Ja sitten seuraavalle vierailulle. Telialle. Telian esitys oli kouluttavuudessaan varsin rankkaa tekstiä, eikä missään nimessä pelkkää yritysesittelyä. Väsyneenä kun en jaksanut kuunnella, enkä kehdannut nukkua, kuten monet muut tekivät, lueskelin Rasputinia. Suosittelen. Rasputin pitää mielen virkeänä. Onneksi sekin huvi loppui, ja pääsimme matkantekoon kohti lappeen Rantaa.

Ruokatauon aikana pari tytteliä oli kehittänyt Motor Club McDonaldsiin viittaavan "mác"-kielen. MácSiinäpä sitä oli mäviihdettä koko loppumäcreissuksi! Kuin myös voimakkaasti levinnyt www-kieli. Www.matkantekolappeenrantaan.fi oli www.melkoisenärsyttävää.fi. Mutta onneksi vanhat kunnon Simpsonit olivat pyörineet vasta kymmenen tuntia lappeen Rantaan päästyämme. Mitä muuta voi ihminen enää kaivata?

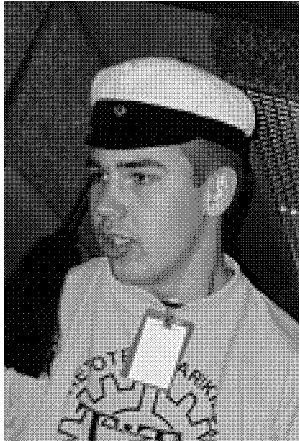
*McPillit saavuttivat reissaajiemme keskuudessa
vallavan suosion.*

*Matka lappeen Rantaan on pitkä ja rakolle raskas -
perinteinen tervehdys Kuikan Pasille on paikallaan.*

*Matkatunnelmaa pidetään yllä tarvittaessa jopa
korttipelien avustuksella.*

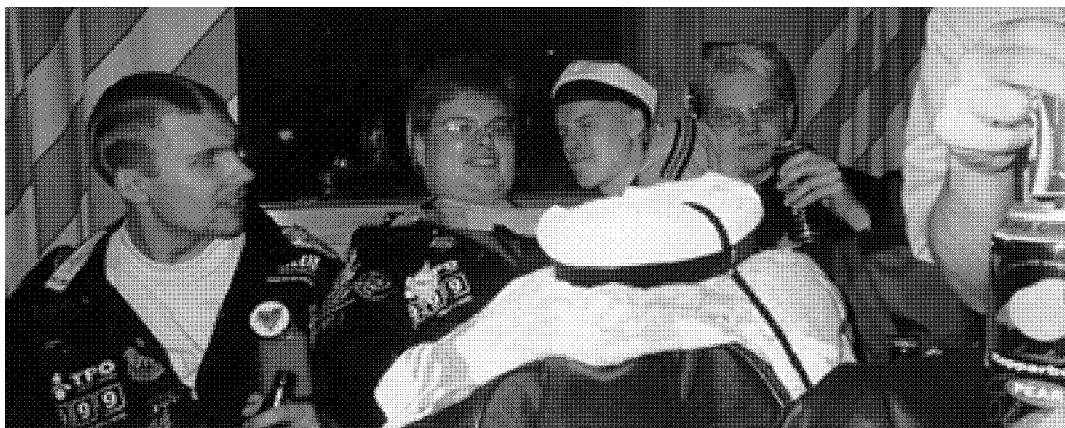
Lappeenrannassa bileet alkoivat saunoessa, ja Labrakin oli auki, kenties ihan meitä varten. Labran villiä menoa kuvannee parhaiten matkanjohtajamme Petjan lempisana Paranoid sekä paikallisen asukkaan varsin fiksu (tai sitten ei) tapa varmistaa, etteivät muut juo hänen kaljaansa. Itse ilmastointiteipin varmuuden tuntien veikkaan, että juomien loputtua hänellä ei ehkä ollutkaan yhtä hyvä fiilis. Hän nimittäin todistettavasti otti ainakin toisen tölkin irti kädestään.

Kemiallisten labratestien jälkeen bileet jatkuivat meille osoitetussa nukkumatilassa erään opiskelija-asuntolan kerhohuoneessa. Sattuipa paikalle eräs paikallinen todellinen KÄNNIÄÄLIÖKIN. Noin aamukuuden aikaan tuo elämäänsä kyllästynyt tampio sanoi, että kaikkein parasta olisi, jos hän hakisi bensiiniä, valelisi kaikki paikat sillä, ja tuikkaisi tuleen. Luonnollisesti pelästyimme hänen sanojaan, varsinkin kun hereillä oli enää kahdeksan henkilöä. Loput olivat joko sammuneet tai muuten vain sikeässä unessa.

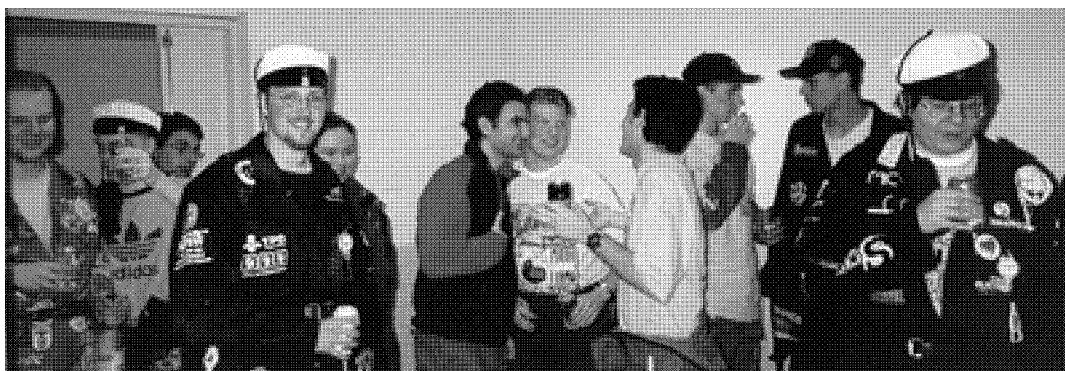
Osan pyromaanisista toiveistaan hän toteuttikin kaatamalla erittäin vahvaa pirtua lattialle ja sytyttäen sen palamaan. Mitään vaaraahan tällaisesta ei ole, mikäli mitään herkästi syttyvää ei ole lähellä, mutta minun makuupussinipa oli. Hyvin ripeästi ulkomaalaisvahvistuksemme Alberto kuitenkin pelasti kyseisen pussin tulen kuumalta nuolaisulta. Huhhuh! Viina paloi loppuun, ja lappeenrannanidiootti sai kuulla kunniansa ilmaan räjähdysmäisesti kajahtaneen Känniääliölaulun myötä. Tajusipa jopa, että hänen olisi aika poistua paikalta.

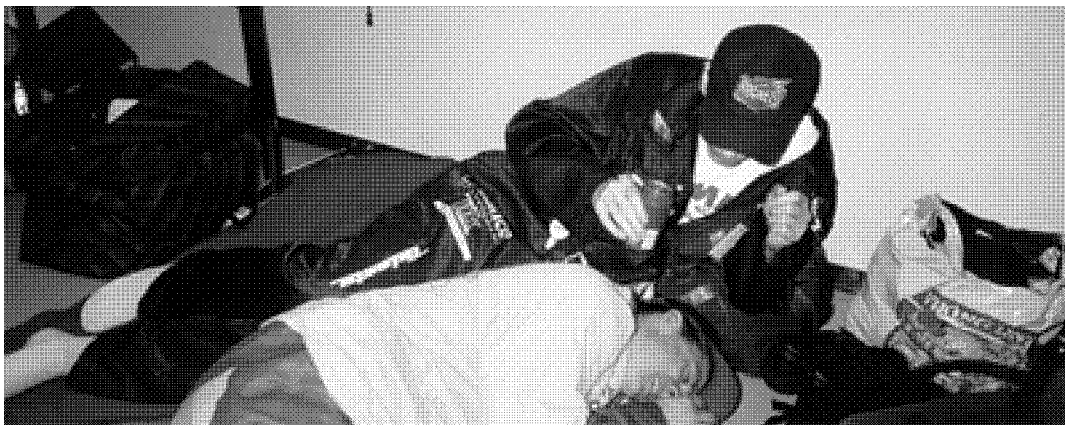
*Väkivaltaisia tunteita ei oikeastaan esiintynyt vaikka kuva-
aineisto toisin näyttääkin väittävän.*

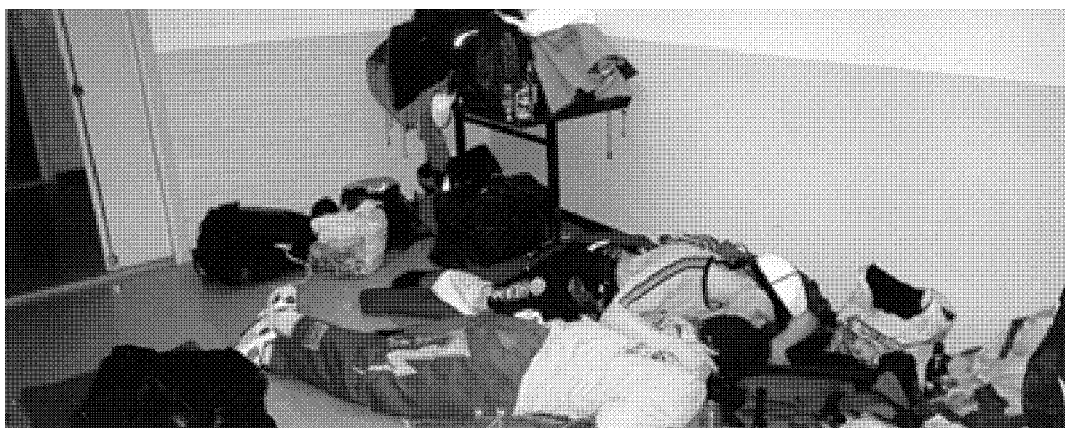
Setä Samulin primitiiviset vaistot tulevat joskus esiin.

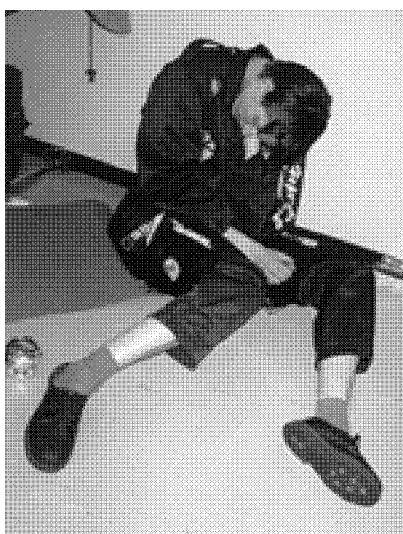
*Myös kansainväliset vieraamme olivat tässä vaiheessa jo täysillä
mukana bileissä. (Ei siihen vaadita muuta kuin viinaa.)*

Onko Hannu oikeasti väsynyt vai kaipaako hän vain läheisyyttä?

Sitä ainakin löytyy, useammaltakin taholta.

*Heitä sensijaan väsyttää
ilmeisesti aivan oikeasti.*

Bileissä riittää seuraa jos jonkinlaiseen puuhasteluun.

Aamukahdeksalta yön viimeisellä savukkeella käytyämme totesimme hänen olevan vielä aavistuksen verran ääliömpi kuin aikaisemmin. Hänen oven suussa seisovalle sohvalle j ä t t ä m ä n s ä tupakantumppi oli jäänyt palamaan, ja osa sohvan nurkkaa oli erittäin pahasti vaurioitunut.

Ja jos, hyvät ihmiset, voitte kuvitella minkälainen käry lähtee kaikenmaailman pinnoitteita ja kankaankäsittelyaineita sisältävästä sohvasta sen palaessa, tiedätte, että se oli karmaiseva ja edesauttaisi nopeasti kiihtyvää oksennuksen tarvetta. Sabelin sanoja lainatakseni: "Herra siunaa". Pidin kuitenkin kaiken sisälläni.

Aamu oli jo pitkällä, ja edessä vielä yksi kohde: IVO. Ehtisinköhän nukahtaa vielä toviksi? Puolitoista tuntia siinä ehdinkin sahailla tukkeja. Eiköhän se fuksille riitä.

Ivon esittely oli selkeä ja ytimekäs. Ivolta lähtiessämme kuskimme melkein sai kymmenen pistettä mummon kaatamisesta, ja toiset kymmenen siitä, että poliisi oli parkissa risteyksen toisella puolen. Mutta niinhän siinä saattaa käydä, jos matkustajat häiritsevät kuskia. Kuskillehan ei saa jutella ajon aikana, ei ainakaan ennen vanhaan saanut.

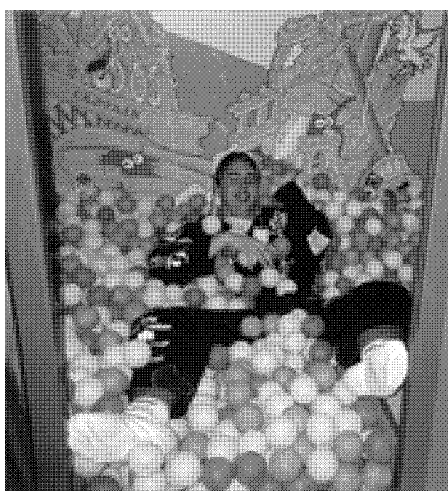
Löydettyämme Imatralta Citymarketin, kävimme aiheuttamassa ihmetystä sekä omituisilla asusteilla (haalarit) että vielä omituisemmalla kanakysynnällä. Ostimme Citymarketin senhetkisen grillatun kanan varaston lähes tyhjilleen. Kana oli hyvää, eikä bussikaan kaiketi hirmuisesti suttaantunut. Mitä nyt vähän rasvaa siellä täällä...

Tampereelle palattuamme olin hyvin helpottunut siitä, etten henkilökohtaisesti ollut mokannut mitään. Mutta eipä olisi kannattanut nuolaista ennenkuin tipahtaa. Viina/tupakkakassini ei mahtunut laukkuuni, ja niin annoin sen harhailla avuttomana auton tavaratilassa. Jäätyäni pois kyydistä, en kuitenkaan nähnyt sitä enää missään. En kyllä muistanut erityisemmin sitä etsiäkään, olihan minulla kuitenkin valtaisan hieno kokemus hyvien kavereiden kanssa takana. Ikävä kyllä sitä pussia ei koskaan enää löytynyt. Kaveriltani jäi tupakat saamatta. Ehkä se oli oma moka, ehkä ei, sitä en saa kai koskaan tietää. Jokohan kaikki saivat kuittinsa? (tämän tarinan totuusarvon (0 tai 1) tietävät vain paikalla olleet.)

Titen Rankka Excu oli rankkaakin rankempi. **SUOSITTELEN LÄMPIMÄSTI.**

**Zabexkin
tykkää ISOISTA
RÄJÄHDYKSISTÄ.**

**Petjan puhelin löytyi Hollolan
McDonald'sin pallomerestä
pienoisen etsinnän jälkeen.**

Anix
anix@cc.tut.fi

Joulu Mikontalossa

Jos etsit eksoottisia kokemuksia kaukana jouluhässäkästä, suotta matkustat kaukomaille. Vietä joulu Mikkiksessä!

Joulun aikaan muuten niin vilkas Mikontalo hiljenee lähes täysin. Muutamasta perheasunnosta kajastava valo kertoo asukkaiden jääneen joulunviettoon, muuten talo vaipuu lähes unenomaiseen tilaan. Ei kuulu rapinaa, ei patterien kalinaa. Nauti siis!

Nyt on saunavuoroissa valinnanvaraa ja kerrankin pesulavuoroista ei tarvitse taistella. Porraskäytävässä voit hipsutella kaikessa rauhassa ketään kohtaamatta: hyvällä mielikuvituksella voi ajatella olevansa linnanherra itäisessä siivessä samoilemassa tai prinssi matkalla nukkuva Ruususta herättämään.

Kun kaupat ovat vielä auki, osta jääkaappi täyteen herkkuja - jos et tykkää jouluisista syötävistä niin kuka muka sanoo ettet voisi laittaa herkkuja ihan oman mielesi mukaan!

Tampereella asuvien sukulaisten luona kannattaa tietenkin käydä soluilemassa jos itse ei ruokaa jaksaa laittaa. Vierailuilla tosin voi saada yli-ison annostuksen jouluhässäkkää. Siksi kannattaakin asettaa itselleen aikaraja jo vierailulle mennessä: kun teet heti selväksi että sinun on palattava kotiin viimeistään kello kahdeksan, on lähteminen paljon helpompaa.

Kun ilta pimenee, kannattanee käväistä ulkona katsomassa, näkyykö oman ikkunasasi lähistöllä yhtään valoja - jos ei, voit rauhassa nauttia hiljaisuudesta tai luukuttaa stereoita täysillä: nyt et ainakaan häiritse ketään.

Mielesi mukaan voit joko koristella asunnon joulukuntoon tai jättää koristelematta: kukaan ei rauhaasi tule häiritsemään ja joulunviettotavoistasi valittamaan. Pieni joulukuusi huoneen nurkassa tuo kummasti joulutunnelmaa, parilla kympillä saat ostettua polvenkorkuisen puun joka pysyy pystyssä vaikka jouluolutpullossa.

Kunnon kasa videoita antaa katsottavaa mikäli TV:n jouluohjelmat eivät aattona innosta. Ajattele, mikä tilaisuus katsoa kaikki B5-jaksot muutamassa päivässä uudestaan! Jos kaipaat vaihtoehtotekemistä TV:n tuijottamiselle niin talon ylemmistä kerroksista voit ihailla upeaa, lumista metsämaisemaa ja alemmista kerroksista bongailla joulupukkeja kiiruhtamassa talosta toiseen. Kävelyretki hiljaisessa Herwoodissa on myöskin häikäisevä elämys.

Mikäli juttuseuraa kaipaat, sitä löytyy varmasti joulunakin netistä - tai jos oikein sosiaaliselle tuulelle tulet niin käy koululla. Kyllä sieltä aina porukkaa löytyy.

Tarvittaessa pukki löytää tiensä myös Mikontaloon. Voit hemmotella itseäsi ostamalla jotain hiukan tarpeetonta mitä mieli tekisi tai hankkimalla jotain tuiki tarpeellista jonka hankkimista olet kauan miettinyt. Itse ostettu, tavallinen perunankuorimaveitsikin voi ilahduttaa joulupaperiin käärittynä.

Tärkeintä on tehdä joulusta juuri sellainen kuin sinä itse haluat - mielesi mukaan muutettuina jouluperinteinä taikkas koko joulu unohtaen. Voihan joulunaikakin olla vain yksi viikonloppu muiden joukossa.

Sunnu
Mikkiksessä joulu -94
Muutoin jouluhöperö

2

TITE

MEGAZONESSA

Joulukuun alussa 45 TITen jäsentä valtasi Tampereen Megazonen tarkoituksenaan pitää hauskaa savun, pauhaavan musiikin ja rehellisen hienhajun keskellä. Mukana oli niin vanhoja konkareita(?) kuin ensikertalaisiakin. Itselleni se oli ensimmäinen kerta neljään vuoteen, joten alku meni hieman opetellessa.

Kaikki viiden hengen joukkueet pelasivat kaksi puolen tunnin ottelua. Tämä riitti ainakin minulle, sillä lasersota ei ole mitään kevyttä hommaa. Nytkin on menossa kolmas Zonen jälkeinen päivä ja etureidet ovat vieläkin tukossa.

Ideana Megazonessa on siis sodankäynti laseraseilla sokkeloisella pelikentällä. Kolme viiden hengen joukkuetta yrittää tuhota muiden tukikohdat ja suojata omaansa. Pisteitä saa 'tuhoamalla' vastustajia ja tukikohtia. Toimintaa häiritsee savu, musiikki ja pimeys. Kaikki pelaajat saavat käteensä laseraseet ja yllään 'taisteluliivit', jotka rekisteröivät osumat ja antavat tietoa tapahtumista erilaisilla äänillä. Pelin loputtua kaikki pelaajat saa vat oman pelitositteensa, josta näkyy tuiki tärkeitä tuloksia osumista, pisteistä, tarkkuudesta yms. Pelialuetta on Tampereen Zonessa n. 300 neliömetriä kahdessa kerroksessa. On ramppia ja sokkeloa, vauhtia ja vaarallisia tilanteita.

Mikä siinä sitten viehättää? Kuntoa voi kasvattaa vaikka punnertamalla kotosalla. Sydämentykytyksiä saa hankkimalla itselleen vaikeuksia läheisessä kapakassa. Ehkä Megazone herättää ihmisessä sen todellisen alkukantaisen taistelu- ja selviytymisvietin ilman turhia agressioita. Mikä tärkeintä, se on myös hauskaa. Minulla ainakin oli.

Tämä tehdään vielä uudelleen...

Antti Tirilä
atirila@cs.tut.fi

TKO-äly 10 vuotta

TKO-äly on TiTen vastine Helsingin yliopistossa: sikäläisten tietotekniikan opiskelijoiden oma ainejärjestö. Kyseinen pulju sattui täyttämään tänä syksynä tasavuosia, ja senpä takia TiTe päättikin lähettää pippaloihin delegaation.

Teekkarit ovat tunnettuja ylivermaisesta älystään, ja siten päätimmekin lahjoittaa “humanisteille” läjän meiltä ylijääneitä aivosoluja. Tästä seurauksena ollut TKO-aivo saatiinkin valtavasta koostaan huolimatta kulkemaan auton katolla Helsinkiin asti. Hupaisaa oli myös se kun kannoimme kyseistä suurehkoa möykkyä Mannerheimintielle - ohikulkijoiden katseista päätellen helsinkiläiset eivät kovin usein ole moista raakaa älyä nähneet.

Itse juhlatilaisuus oli Vanhalla ylioppilastalolla, varsin hienot puitteet siis. Ruoka oli varsin mainiota, joskin tarjoilun kanssa oli hieman hämminkiä (eikä juomaa ollut tarpeeksi, röyh.) Saimme järjestettyä teekkarihenkisen speaktaakkelin ottamalla ohjat omiin käsiimme kesken juhlien lahjamme luovutuksen muodossa, ja tästä saimmekin myöhemmin kiitosta.

Ruoan jälkeen tanssimme joukon vanhoja tansseja. Tampereella en ole moiseen ilmiöön törmännyt, mutta Helsingissä on näköjään kaikki mahdollista. Vanhoista tansseista siirryimme uudempiin Uudella ylioppilastalolla oleville jatkoille. Ilo oli suuri kun huomasimme oluen ja siiderin olevan siellä subventoitua, viisi markkaa kun ei pullollisesta ole kovin hurjasti. Sääli että se loppui niinkin nopeasti.

Jatkojen jälkeen valuimme pienellä porukalla vieläkin pienempään saunaan. Siellä möykkäsimme sitten aamuun saakka, jolloin kunnioitimme Forumin Mäkkiä äänekkäällä läsnäolollamme hetken aikaa ennen poistumistamme Tampereen suuntaan.

Ihan hauskat pirskeet muutamaa epäkohtaa lukuunottamatta jotka voitaneen laskea kokemattomuuden piikkiin.

bile-eläin
Ville

Muinaiset

... että ammoisina aikoina syntyi Mansen seudulle poika. Hän ei ollut mikään tavallinen poika. Teemu eleli onnellisesti humalassa lapsuutensa, sillä erilaisuutensa takia hän ei saanut yhtä hyviä ystäviä kuin mikä isä alkoholista tuli ja pian kyläläiset alkoivat kutsua poikaa Teemuksi. Teemu tulee muinaishibrun sanasta Temiuk, joka tarkoittaa vapaasti käännettynä "poika, joka juo liikaa". Kaiken lisäksi Teemua kiinnostivat monet sairast harrastukset, kuten lennokkien ja pontikkapannujen rakenteleminen, koltosten ja jäynien tekeminen ja kumppaniensa kiusaaminen. Ja mikä pahinta häntä ei kiinnostanut pohtia ihmisten käyttäytymistä eikä omistaa elämäänsä sinilevän pariutumisen tutkimiseen, kuten muut kommuunin asukkaat.

Tällä kuvalla ei ole juurikaan tekemistä samalla aukeamalla olevan jutun kanssa.

(Jos oikeasti kiinnostaa, tämä nähtiin Rankalla exculla. Olihan siellä naispoliisikin.)

legendat kertovat

Kun Teemu oli tullut tarpeeksi vanhaksi, hänelle kerrottiin totuus kommuunista, jossa hän eli, siinä toivossa että se palauttaisi hänet takaisin raiteilleen. Kommuunin asukkaat olivat humanoideja Venuksesta ja heidän tarkoituksenaan oli orjuuttaa maan asukkaat valtansa alle. Kun Teemu sai tämän tietää, niin hän teki ratkaisunsa. Hän pakenisi tästä paheen pesästä ja palaisi apujoukkojen kera tuhoamaan ilkeiden humanoidien megalomaaniset suunnitelmat. Pakonsa avuksi hän rakensi laitteen jolle antoi nimeksi "polku pyörä". Pehmentääkseen ajamista hän teki merkittävän keksinnön ja päälysty renkaat mammutin esinahalla ja rakensi istuimen sen kiveksestä.

Pakopäivänä hän otti munamankelinsa ja suuntasi etelään, vaikka edessä oli pitkä nousu mäen huipulle. Muuhun suuntaan hän ei voinut lähteä, sillä lännessä asui poikarakas kansa, pohjoisessa oli järvi ja idässä majaili paha kirkas pallo, mikä tuli esiin joka aamu ja se satutti silmiä jos sitä tuijotti pitkään. Lopulta hän pääsi henkitoreissaan nousun rasituksista mäen päälle ja siihen paikkaan hän kuoli. Hänen alkoholin rasittama pumppunsa ei kestänyt moista rasitusta. Humanoidit löysivät lopulta hänen raatonsa ja hautasivat sen. Estääkseen hänen, antikristuksen, uudelleen tulemisensa he lätkäisivät suuren kiiltävän kiven, obeliskin, Teemun haudan päälle.

Kului kauan aikaa, kunnes eräs ameeban sukuinen karvainen olio löysi Teemun haudan ja sen kiven. Hän toi kumppaninsakin ihmettelemään sitä. He luulivat sitä monoliitiksi ja alkoivat palvomaan sitä. Ajan kuluessa nämä ameeban sukuiset oliot menestyivät ja lisääntyivät ja sana kiersi ympäri maata tuoden lisää palvojia Sherwoodin iloisten veikkojen naapuriin. Pian Teemun haudan ympärille kohosi kylä ja sille kylälle annettiin nimeksi TTKK. Lapset, tämä tarina on tosi.

Eetu Mustonen
edu@cc.tut.fi

Näin kiVaa
ei ole edes
Festian
iSoSSa
Salissa!

Aleksis Kiven katu 18, Keskustori
telefooni: 03-2110551